

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/37/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010613
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3815010613.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému S. J. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí prejednal dňa 31. mája 2017 odvolanie obžalovaného S. J. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn.1T/182/2015 zo dňa 1. marca 2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného S. J. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn.1T/182/2015 zo dňa 1. marca 2017, bol obžalovaný S. J. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

-dňa 28. decembra 2014 v čase asi o 12.15 hodine v N. na ulici P.J.C., pri vchodových dverách do obytného domu číslo XX sotil do poškodenej K. S., pričom jej vulgárne nadával a používal slová, kde uviedol oznamovateľke, že čo „vypisuje na sociálku a že aj tak S. rodinu zabije“, pričom tieto vyhrážky a konanie páchatel'a u poškodenej K. S., o ktorej obžalovaný vedel, že je osoba s ťažkým zdravotným postihnutím, vzbudili dojem, že obžalovaný svoje vyhrážky usmrtením a ublížením na zdraví skutočne vykoná.

Za tento trestný čin bol obžalovaný S. J. odsúdený podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov. Súčasne okresný súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza, sp.zn.3T/147/2015 zo dňa 28.9.2015, ktorý prevzal dňa 13.1.2016 a tento nadobudol právoplatnosť dňa 22.1.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní okresného súdu ho napadol odvolaním obžalovaný S. J., ktoré do konania verejného zasadnutia krajského súdu o ňom, bližšie písomne nezdôvodnil.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 5. apríla 2017, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 31. mája 2017 v neprítomnosti obžalovaného S. J. za splnenia zákonných podmienok v zmysle § 293 ods. 5 Tr. por. a poškodenej K. S.. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa

§ 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného S. J. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede a obhajobné vyjadrenia obžalovaného S. J., ale o výpovede svedkyne K. S., ktorá má procesné postavenie aj poškodenej, o listinné dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, o vierohodnosti, ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia dostatočne podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade správne zistil, že dňa 28. decembra 2014 v čase asi o 12.15 hodine v N. na ulici P. J. C., pri vchodových dverách do obytného domu číslo XX obžalovaný sotil do poškodenej K. S., pričom jej vulgárne nadával a používal slová, kde uviedol oznamovateľke, že čo „vypisuje na sociálku a že aj tak S. rodinu zabije“, pričom tieto vyhrážky a konanie páchatel'a u poškodenej K. S., o ktorej obžalovaný vedel, že je osoba s ťažkým zdravotným postihnutím, vzbudili dojem, že obžalovaný svoje vyhrážky usmrtením a ublížením na zdraví skutočne vykoná.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybné usvedčujú obžalovaného S. J. zo spáchania uvedeného skutku.

Vychádzajúc z takto správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného S. J. ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pričom svoje závery v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Obžalovaný S. J. spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania- na chránenej (chorej) osobe. Odvolací súd dospel preto nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd. V tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu. Súhrnný trest odňatia slobody uložený obžalovanému podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 194 ods. 2 Tr. zák. (s dolnou hranicou trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok a s hornou hranicou vo výmere 5 rokov) pri nezistení ani jednej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 Tr. zák., pri zistení dvoch priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., že obžalovaný spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na samej dolnej zákonom upravenej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov (2 roky a 4 mesiace), je trestom zákonným a primeraným. Krajský súd rovnako ako okresný súd dospel k záveru, že s poukazom na § 42 ods. 2 druhá veta Tr. zák. (súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom), bolo nevyhnutné uložiť obžalovanému trest odňatia slobody nepodmienečne, nakoľko obžalovanému S. J. bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp.zn.3T/147/2015 zo dňa 28.9.2015 uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Rovnako tak v zmysle ustanovenia § 49 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na obžalovaného je potrebné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody, a to vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život, prostredie, v ktorom žije a pracuje a i na okolnosti prípadu.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. ukladaný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a vytvorí podmienky na jeho výchovu (výchovná zložka trestu). Vychádzajúc z princípov humánnosti pri ukladaní trestu z uvedeného vyplýva a súdna prax v tomto smere aj fakticky postupuje, že pri ukladaní trestov páchatelom v zásade u prvotrestaných osôb vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred represívnou. V prípade recidívy trestnej činnosti páchatela je však už nevyhnutné podstatne obozretnejšie pristupovať k posudzovaniu zabezpečenia výchovnej zložky trestu vo vzťahu k páchatelovi, keďže zistená recidíva logicky v zásade nasvedčuje o neúčte páchatela k záujmom chráneným Trestným zákonom a k tomu, že predchádzajúce tresty nevedli k prevýchove páchatela, teda k prijatiu skutočného predsavzatia páchatela viesť riadny život. V takom prípade logicky musí v zásade prichádzať do úvahy uprednostnenie represívnej zložky pred výchovnou zložkou trestu.

Odvolací súd dospel k záveru, že nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody uložený obžalovanému S. J. vo výmere 28 mesiacov, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu i zistené pomery obžalovaného, jeho sklon k páchaniu trestných činov a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Súčasne okresný súd správne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza sp.zn.3T/147/2015 zo dňa 28.9.2015, ktorý prevzal dňa 13.1.2016 a nadobudol právoplatnosť dňa 22.1.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci, zákonne a vecne správne, preto odvolanie obžalovaného S. J. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.